

תוכן עניינים

1	שער א': כללי
1	פרק א': אבחנה בין עוולות בפקודת הנזיקין לבין הוראות מחוץ לפקודה שדינן כדין עוולות
3	פרק ב': מיון העוולות
3	1. החלת שני סעיפי עוולה
5	2. עימות בין "זכות" השביתה והעוולות הפרטיקולריות
6	3. עוולות המגינות על הקניין
6	3.1 כללי
7	3.2 מהות הליך העקיבה ומקורותיו בדין הישראלי
12	4. אחריות שילוחית בנזיקין על פעולות של שלוח
89	פרק ג': טענת התיישנות - חוק ההתיישנות, התשי"ח-1958 וסעיף 89 לפקודת הנזיקין
19	1. כללי
22	2. כלל הגילוי המאוחר בעוולות שיסוד מיסודותיהן הוא נזק
26	3. מטרת דיני ההתיישנות בנזיקין
27	4. תחילת מועד ההתיישנות - בעיות והצעת פתרון
36	5. מבחנים לחישוב יום אירוע הנזק
36	5.1 כללי
38	5.2 מבחני הנזק
8	6. סיום תקופת ההתיישנות - סעיף 89(2) לפקודת הנזיקין למול סעיף 41 לחוק ההתיישנות
51	7. תביעת שיפוי כפתרון פרוצידוראלי לבעיית ההתיישנות
52	8. קיומו של נזק וטענת התיישנות
53	9. הקשר הסיבתי וטענת ההתיישנות
54	10. מבט לפסיקה
63	שער ב': עולות התקיפה - סעיפים 23 עד 25 לפקודה
63	פרק א': הדין
65	פרק ב': כללי
65	1. כללי
67	2. הגנת סעיף 24 לפקודה
68	3. ניסוחו של כתב התביעה בעולות התקיפה ונטל ההוכחה
69	פרק ג': "כוונה" או "זדון" והמשפט הפלילי
75	פרק ד': עולות התקיפה כעילה בגין פעולה כירורגית או רפואית אחרת
81	פרק ה': ההגנות העומדות לנתבע בעולות התקיפה

81	1. הגנה עצמאית - הגנת סעיף 24(1) לפקודה.....
82	2. הפעלת כוח סביר כהגנה על מקרקעין - הגנת סעיף 24(2) לפקודה
87	3. אי-שפיות - הגנת סעיף 24(5) לפקודה
106	4. מטרות חינוך - סעיף 24(7) לפקודה.....
107	5. פעילות רפואית ללא הסכמה - סעיף 24(8) לפקודה
109	פרק ו': עוולות תקיפה ביחסי ילדים-הורים
113	פרק ז': סעיפים 13 ו-14 לחוק זכויות החולה ועולות התקיפה
121	פרק ח': הסכמה מדעת בראי עולות התקיפה
127	שער ג': הלכות בתי-המשפט
127	פרק א': בית-המשפט העליון
	1. גם אם ההורים היו מסרבים, במידה והפתרון של פניה לבית-המשפט עלול להיות איטי ומאוחר, יכול הרופא לבצע את הפעולה שתקבל אישור בית-המשפט בדיעבד וזאת שכן סירוב של הורים לניתוח שנועד להציל חיי ילדם מהווה הפרת חובם כלפי הילד
128	2. הסכמה ללא ידיעת התוצאות אינה הסכמה.....
	3. סיכונים שיש להביא לידיעת החולה הינם אותם סיכונים להם אדם סביר היה נוטה לייחס חשיבות בנסיבות המקרה
128	4. אין לאפשר טיפולים החורגים מהסכמתו של החולה, כל עוד אינם חיוניים להצלת חיי החולה, או למניעת נזק חמור שלא ניתן למנעו בדרך אחרת, תוך שיתאפשר לקבל את הסכמתו של החולה
129	5. חובת הרופא היא להתריע מראש על הסיכונים שהם מהותיים בנסיבות העניין, כשמטרת האזהרה היא לספק לחולה מידע הדרוש להחלטה האם להזיק לטיפול או לא
130	6. במקרה דנן, חיוב המשיב לשאת במלוא הנזק שגרם, כלל אינו מוביל למצב שבו המבקשת תקבל פיצוי העולה על מלוא נזקה
131	פרק ב': בית-המשפט המחוזי
133	1. התנגדות הנתבעים לראיה שהגישו התובעים בטענה של היעדר קבילות.....
133	2. המשיב איים על המבקש. המשיב ישלם למבקש בגין האיומים שאיים עליו סך של 5,000 ש"ח
134	3. הפרת החוק למניעת עישון בשטחי מרכז רפואי - התנהלות בית-החולים והיקפה עולה לכדי מידה העלולה להזיק בהתאם להגדרת "שימוש בכוח".....
135	4. לא עלה בידו של המערער להוכיח כי בוצעה כלפיו עוולת תקיפה כפי שנטען על-ידו בכתב התביעה, וזאת כאשר במסגרת עדותו טען מפורשות כי אינו יודע האם האירוע במהלכו נפגע נעשה במתכוון, כנדרש בסעיף 23(א) לפקודת הנזיקין (נוסח חדש)
135	5. עולות התקיפה, המעוגנת בסעיף 23 לפקודת הנזיקין, אינה טעונה התקיימות נזק, לצורך הוכחת החבות של המעוול
136	

6. תביעה לתשלום נזקי גוף שהגיש שחקן כדורגל שנפגע קשות בברכו לאחר ששחקן יריב בעט בו בעוצמה במהלך משחק - המטרה הדומיננטית היתה פגיעה בתובע	137
פרק ג': בית-המשפט השלום	139
1. האם עלה בידי התובעת להוכיח כי הנתבע לא יידע אותה אודות הסיכונים ותופעות הלוואי באופן שפגע בהסכמתה מדעת לניתוח?	139
2. האם יש לחייב את שירותי בריאות כללית בתשלום פיצויים לתובע בגין היעדר הסכמה מדעת?	141
3. הנתבע עשה שימוש מכוון בכוח כלפי התובעת, ללא הסכמתה, באופן שפגע בגופה, בכבודה ובאוטונומיה שלה על גופה	142
4. האם אכן תקף הנתבע את התובע, כהגדרת המונח "תקיפה" בפקודת הניקיון. במקרה דנן - האם עשה שימוש בכוח כנגד התובע במתכוון	144
5. סקירת העדויות ואיכותן, ממצאי ההליך הפלילי ונפקותם לא מותרים ספק בדבר אחריות הנתבע למעשה התקיפה	145
6. האם מדובר בתקיפה או שמא בפעולה שבוצעה שלא במכוון או תוך הגנה עצמית	145
7. התנהגותו של הנתבע, התקרבותו באופן מאיים אל התובעת תוך בעיטה בחפץ שהיה בקרבתה מתפרשת בעיני כל מי שצופה בה כניסיון או איום על-ידי תנועה להשתמש בכוח כנגדה	147
8. לא היה בתקיפת התובע, באופן שבו נעשתה, משום הגנה עצמית שיש בה כדי לפטור את הנתבע מחבות בגין עוולת התקיפה	148
9. האם אכן הרים התובע את נטל ההוכחה להוכחת פציעתו בצוואר בתקיפה אלימה ומכוונת של הנתבע כטענתו, או שמא פציעתו על-ידי הנתבע היתה לאחר שהתובע הוא שתקף את הנתבע, והנתבע במסגרת התגוננותו אכן פגע בצווארו של התובע וגרם לו לחתך בצוואר	149
10. התובע הוצא בכוח מבית-החולים מבלי שהיווה איום ממשי או אחר כלשהו כלפי המאבטח א.כ., מבלי שהתקרב אליו ולמעשה ללא כל הצדקה. בהחלט ניתן היה לנסות ולהרחיק התובע מהמקום או להרגיעו בדרכים עדינות ורגועות יותר	150
11. העובדות שבהן הודו הנתבעים מקיימים את כל יסודות עוולת התקיפה: המעשים היו מכוונים; הנתבעים פעלו מתוך כוונה לפגוע בתובעים. המעשים כללו דחיפה בכוח, הכאה, וגרימת חבלות במודע ואין מדובר ברשלנות	151
12. נגיחת התובע באפו של הנתבע 2 נעשתה ללא כל הצדקה בדין ואין היא בבחינת הגנה עצמית	152
13. במעשיה של הנתבעת מתקיימים יסודות עוולת התקיפה; שכן הוכח שבאותן נסיבות הנתבעת רצה לכיוון התובע, עם נעל ביד, מתוך כוונה לפגוע בו ולתקוף אותו, בניגוד להסכמתו	152

14. נטל ההוכחה להוכחת האירוע ולקשירת הנתבעים לאירוע ולדקירתו - מוטל על התובע.....	153
15. לאור הקביעות העובדתיות בכתב האישום בו הודתה הנתבעת 2, ניתן לקבוע כי מעשה התקיפה שבוצע על-ידיה מהווה תקיפה, כמשמעותה בסעיף 23 לפקודת הנזיקין, כאשר המעשה נעשה תוך שימוש בכוח, במתכוון, נגד גופו של אדם וללא הסכמתו.....	154
16. חבורה שלקחה את החוק לידיה.....	155
17. אם הנתבע אכן גרם לנזק התובע במהלך ההתגוששות, בעת ששניהם התגלגלו החוצה מחוץ לחדר ובשלב זה התובע נפצע, תעמוד בנסיבות שפורטו לנתבע ההגנה האמורה בסעיף 24 (1) לפקודת הנזיקין.....	156
18. הנתבעות תקפו את התובעת בכך שדחפו אותה בידיהן, אחת אחרי השניה.....	156
19. הוכח כי היחס בין פעילותו של הנתבע לנזק אותו ביקש למנע היה בלתי-סביר בעליל, משום שהתגובה חרגה מאוד ממידת הנחיצות הסבירה לשם הגשמת מטרת ההתגוננות.....	157
20. עשתה דין לעצמה והכתה את התובע באופן המהווה תקיפה של ממש אשר אינה חוסה תחת הגנה עצמית נוכח אי המידתיות והמסוכנות שבה נקטה כלפי התובע.....	159
21. התובע סמך את תביעתו על עוולת התקיפה ופעולה רשלנית אגב השימוש בטייזר.....	160
22. הנזק אשר נגרם לתובע אכן נגרם עקב הנפת כסא על-ידי הנתבע 1, אך זו נבעה מהגנה עצמית כנגד נסיון התובע לתקוף את הנתבע 1.....	161
23. אין מחלוקת בנוגע לאחריותו למעשה. הוא הורשע על-פי הודאתו בתקיפת עובד ציבור שביצע בתובעת.....	162
24. האם נסיבות האירוע במהלכו נגרמו לנושה נזקי גוף, מבסס את יסודות עוולת התקיפה.....	162
25. נקיטה בטיפול ידני בניגוד למוסכם באופן שבוצעה עוולת תקיפה כלפיה.....	163
26. התובע בסיכומיו טען כי מתקיימת עוולת התקיפה בנסיבות העניין - מדובר בשינוי חזית.....	164
27. היה על הנתבע לפעול באופן אחר ולא פיסו.....	164
28. אחריותו של הנתבע למעשה התקיפה היא מלאה.....	164
29. מפסק-הדין בהליך הפלילי המשמש כראיה כמעט מכרעת, ניתן ללמוד על תקיפה ועל התקיימות יסודות התקיפה.....	165
30. פגע בשלמות הגוף של התובעת, באוטונומיה שלה על גופה, בכבודה ובחירות ההחלטה שלה - כל אלה ערכים העומדים ביסוד עוולת התקיפה.....	166
31. האם יריקה מהווה תקיפה?.....	166
32. האם התובעת הותקפה על-ידי הנתבעת?.....	167

33. הנתבע 2 תקף יחד עם חבריו את התובע ואף זרק עליו כיסא.....167	
34. לא רק שהתובע לא עמד ב"נטל מוגבר" להוכחת תביעתו בעניין זה, אלא שהוא לא עמד בחובת הבאת ראיות גם בנטל ה"רגיל" המוטל עליו.....168	
35. הנתבעת לא הוכיחה כי השימוש שנעשה בגז פלפל נגד מיכאל היה מוצדק בנסיבות העניין.....169	
36. הנתבע הגיע ותקף את התובע עם מקל ארוך, שבר את מכונת הברד שהיתה בכניסה לעסק, שבר את הקופה הרושמת וגרם לתובע לחבלה ממשית אשר הצריכה טיפול במיון בבית-החולים.....170	
37. לא נטען, וממילא לא הוכח כי הנתבע פגע פיזית בתובע, ומכתב האישום עולה כי הדברים נאמרו על- ידי הנתבע על-מנת להקניט את התובע, ולא מתוך כוונה פיזית לפגוע בו.....170	
38. שני הצדדים הוסיפו להסלמת האירוע, אולם לא היה כל מקום להפעלת אלימות מצידה של הנתבעת 1.....171	
39. היעדר הסכמה מדעת לטיפול המבוצע בגופו של אדם מקים לנפגע ממצב דברים זה זכות תביעה, בין משום שהטיפול בנסיבות אלה מקיים את יסודות עוולת ה"תקיפה" ובין אם מכוח עוולת הרשלנות.....172	
40. עוולת התקיפה מופנית כלפי גופו של אדם ולא כלפי רכושו. הדגש הוא על "גופו של אדם".....172	
41. למרות ההסתייגות מהתנהגות התובע, מהאלימות שהפגין והשימוש שעשה בגידופים וביטויי גנאי, לא נמצא שהוכח כי בצע עוולה כלשהי כלפי הנתבע.....173	
42. התובע טען לאיומים בתקיפה וניסיון תקיפה אשר שניהם כלולים בעוולת התקיפה. הנתבע הודה במעשה האיומים אולם הכחיש את ניסיון התקיפה.....174	
43. ההחלטה על מעצרו של התובע וביצועו תוך הפעלת כח- נעשו כדין ועל- כן לא מתקיימת עוולת התקיפה.....175	
44. האם עלה בידי הנתבע להוכיח, לפי מאזן ההסתברויות, כי דבק בתובע אשם תורם כלשהו?.....176	
45. הנתבע ריסס גז פלפל על התובע, בעט בו והיכהו גם בעודו אזוק. פעולות אלו אינן מטילות ספק שהנתבע עוול כלפי התובע והוא חב כלפיו בשל ביצוע עוולת התקיפה.....176	
46. מדובר בתקיפה משמעותית ומודעת שצלחה.....177	
47. לאור הקביעה המחייבת שהנתבעים ביצעו המיוחס להם בכתב האישום המתוקן, חבים הם בפיצויו של התובע בעוולת התקיפה.....178	
48. לכל אורך הדרך טען התובע כי לא היה מגע פיזי כלשהו בינו לבין הנתבע כיצד אם-כן, הותקף?.....178	
49. האירועים המצוטטים בפסק-הדין בערעור, בהם הורשע הנתבע, התרחשו ומקימים את חבותו בנוזיקין בגין ביצוע עוולת התקיפה.....179	

50.	כלב תקף כלב - בעקבותיו תקיפת האדם את האשם	180.....
51.	התערבות באירוע אלים כדי לנטרלו אינה מקימה אשם תורם	181.....
52.	על התובע להוכיח כי נגרם לו נזק ואת שיעור הנזק שנגרם לו	182.....
53.	לא עלה בידי התובע להרים את הנטל המוטל עליו, ולשכנע כי התובע תקף אותו במכת אגרוף פתאומית	183.....
54.	ניסיונות להציג את חלקו באירוע כהגנה מותרת היו רפים, דלים ולא אמינים	184.....
55.	במסגרת האירוע התובע והנתבע 2 תקפו האחד את רעהו במוטות ברזל	185.....
56.	בנסיבות העניין, הפיצויים שחבים הצדדים זה לזה בגין האירוע, הם בסכומים זהים	186.....
57.	התובע הוכיח את קיומה של עוולת התקיפה. הוא הוכיח כי הותקף באגרופים על-ידי הנתבע ונגרמו לו חבלות בפניו כתוצאה מכך	186.....
58.	לנתבעת 3 לא היתה במקרה דנן "כוונה" לעשות שימוש בכח נגד גופה של התובעת	187.....
59.	מחלת הנפש מנעה ממנו מלשלוט על תנועות גופו	188.....
60.	התנפלות הנתבע על התובע, דקירתו והניסיון להמשיך בכך, מהווים שימוש בכוח נגד גופו של אדם	189.....
61.	מתקיימות יסודות עוולת התקיפה ביחס למכת האגרוף. מעשה תקיפה זה של מצד מאבטח המועדון הינו בגדר פעולה מכוונת כלפי התובע	189.....
62.	התובעת לא פירטה מדוע לשיטתה העירייה ביצעה עוולה של תקיפה, ומהו, לגישה, הביטוי של שימוש בכוח נגד התובעת	191.....
63.	עלה בידי התובע להוכיח נסיבות האירוע בו נדקר בפניו על-ידי הנתבע באמצעות צוואר בקבוק שבור. מעשיו של הנתבע כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, מקיימים אחר יסודות עוולת התקיפה, שבסעיף 23 לפקודה	192.....
64.	המעשים המיניים שביצע הנתבע בתובע בניגוד לרצונו של התובע נעשו באופן מכוון, לשם סיפוק מיני, והם עולים כדי שימוש בכוח	193.....
65.	הרושם שמתקבל הינו כי הן עדות התובעים והן עדות הנתבע היו מגמתיות ובכלל זה ביחס לפרטים הרלוונטיים לתקיפה כפי שמסרו בהודעותיהם במשטרה, כמו גם בעדויותיהם במסגרת ההליך דנן	193.....
66.	התובע נמנע מהבאתם של עדים רלוונטיים, ובהיעדר סיוע לעדותו לא מצאתי כל הנמקה סבירה המצדיקה ביסוס ממצאים כלשהם על עדותו שלו בלבד. מנגד, עומדים לפני בית-המשפט נימוקים כבדי משקל שלא להתבסס עליה	194.....
67.	הנתבע שכנגד תקף את התובעת שכנגד וגרם לה לחבלות המתוארות במסמכים הרפואיים, ביצע הוא עוולה של תקיפה	194.....

68. לנוכח המשקל הראייתי הנמוך שיש לתת לעדות התובעת וחברתה, לא נותר אלא להגיע למסקנה כי התובעת לא עמדה בנטל הראייתי של מאזן הסתברויות הנדרש במשפט האזרחי להוכחת עוולת התקיפה כמיוחסת לנתבע.	195
69. החיפוש בהפשטה במקרה דנן בוצע ברשלנות ובחוסר סבירות קיצונית.	196
70. עוולת תקיפה שביצע המאבטח כנגד המנוח במועד האירוע מושא התביעה, עת ירה לעברו והרגו.	197
71. הנתבע לא הוכיח כי מעורבותו בקטטה נועדה להפריד בין הניצים בלבד.	197
72. מעשה האונס וקיום יחסי מין בקטינה מהווים עוולת התקיפה.	199
73. אין המשיבה מעלה עובדות, אשר בהוכחתן, תהיה המשיבה זכאית לסעד שהתבקש על-ידיה נגד המבקשת.	199
74. הותקף באמצעות אקדח הטייזר, כפי הנראה על-ידי מי מבין השוטרים שהיו מעורבים באירוע המעצר בסביבת הקיוסק, במקרה דנן התקיימו יסודות עוולת התקיפה כמשמעה בפקודת הנזיקין.	200
75. חלוקת האחריות בשיעור הנזק.	201
76. פסק-הדין הפלילי המרשיע מהווה ראיה חלוטה לאחריותו של הנתבע בתקיפתה, כאמור בסעיף 23 לפקודת הנזיקין.	202
77. הגרסאות של הנתבעים אינן מלמדות כי פעלו מתוך הגנה עצמית על גופם או אמן מפני פגיעה בחיים, בגוף, בחירות או ברכוש.	204
78. האם יש בנסיבות האירוע שכן הוכחו משום ביסוס קיומה של עוולה שמקורה בפקודת הנזיקין.	204
79. מתקיימים יסודות עוולת התקיפה כמשמעותה בסעיף 23(א) לפקודת הנזיקין - בהתאם לעובדה כי הנתבעים הורשעו בביצוע עבירת פגיעה בנסיבות מחמירות והתעללות בקטין וסיוע לעבירות אלו לגבי הנתבע.	205
80. לנוכח ההודאות בהליך הפלילי, ניתן לקבוע כי התובע עמד בנטל הנדרש להוכיח כי הנתבעים ביצעו כלפיו את עוולת התקיפה.	205
81. תמיהות העולות מן המסמכים הרפואיים וכן התנהלות התובע בזמן הסמוך למועד התקיפה הנטענת, משרטט תמונה בעייתית בכל הנוגע למהימנות גרסת התובע, אשר בכל פן ופן שבה מתגלה קושי הנוגע לאמינות הגרסה, ומעורר תהיה ותמיהה.	206
82. בכל רגע נתון יכול היה התובע לחדול מהתנהגותו, להזדהות בפני השוטרים ולסיים את האירוע ללא פגע.	207
83. על-פי העובדות שתוארו, ברור הוא כי הנתבע עוול בעוולת התקיפה כמשמע של עוולה זו בסעיף 23 לפקודת הנזיקין.	208
84. האם בנסיבות המקרה יש להטיל על המדינה אחריות בגין תקיפת התובע על-ידי הנתבעים.	209

85. התובע לא הוכיח את העוולות של תקיפה וכליאה לפי פקודת הנזיקין. תקיפה מוגדרת בסעיף 23 לפקודת הנזיקין כתקיפה פיזית (או איום בתקיפה פיזית), וכליאה מוגדרת בסעיף 26 כשליה מוחלטת של חירותו של אדם. לא זה ולא זה משתמעים מתוך סיפור התביעה209

86. טבעם של דברים, שמעשי תקיפה מינית מתרחשים לרוב ללא עדים של ממש למעשה התקיפה210

87. הדרך להגיב עליהם אינה בהרמת ידיים. שומה היה על הנתבע לנהוג באיפוק, להתרחק ולנתק כל מגע עם התובע211

88. נקיטת אלימות תוך ביצוע חיפוש בבית חשוד212

89. האם השימוש במכשיר הטייזר נעשה במקרה זה על-ידי נתבע 2 באופן סביר ועל-פי הנהלים?213

90. אין מחלוקת על אחריותו של הנתבע לאירוע. הוא הורשע על-פי הודאתו במעשים שביצע בתובעת214

91. הצדדים נותרו חלוקים לעניין מהות הכלי בו הנתבע עשה שימוש לצורך דקירת התובע. התובע טען, כי הנתבע דקר את פניו באמצעות סכין בעוד הנתבע טען כי הגן על עצמו באמצעות סרגל שהוציא מתיק הלימודים שלו תוך כדי הקטטה215

92. מי תקף את מי?216

93. הנתבעים או מי מהם תקפו באכזריות את התובע, שדדו אותו וגרמו לחבלות בגופו216

94. הנתבע הכה את התובע בראשו ובחזהו, ללא כל סיבה מוצדקת ומבלי שהתובע תקף קודם לכן את הנתבע, כך שאין מקום לטענה של הגנה עצמית217

95. ניזוק שנפגע בנזק גוף שנגרם על-ידי כלב218

96. הוכח כי הנתבע הגיע לביתם של התובעים ותקף אותם, חבט בהם והיכה אותם וגרם נזק להם ולביתם218

97. עוולת התקיפה בקשר לטיפול רפואי219

98. במהלך מחאה התנפל על התובע עם חבריו. הנתבע חבט בו בכל חלקי גופו, הטיח את ראשו בקרקע, וכתוצאה מכך נחבל קשות220

99. איש מהצדדים לא תמך את טענותיו בראיות חיצוניות ממשיות, לרבות הבאת עדים פוטנציאלים, ואין די בראיות שהוצגו כדי להכריע לטובת מי מהם220

100. התנהגות הנתבע, היא שגרמה למנוסתה של התובעת ולנפילתה - מתקיימים יסודותיה של עוולת התקיפה נגד התובעת221

101. התובע לא הצליח להוכיח אחריותה הישירה של הנתבעת בגין אי מניעת אירוע התקיפה222

102.	שעה שהנתבעת ביקשה להדוף את התובע, עומדת לה ההגנה שבסעיף 24 לפקודה, אמנם לא חשה מאויימת פיזית, אך חשה כי התובע אינו מניח לה ומוסיף לרדוף אותה לאורך כל הערב, כשל מטרתה היא להדוף את התובע אשר התקרב מעבר לנדרש לכיוונה וצעק אל תוך אזנה.....223
103.	הוכח כי כל הנתבעים קשרו קשר לבצע פשע וחבלו בתובע חבלה חמורה, בצוותא חדא. בנסיבות אלו מתקיימים תנאי סעיף 23 לפקודת הנזיקין בעניינם של כל הנתבעים.....224
104.	האם קיים קשר בין נזקים שנגרמו לתובעת לטענתה, לבין הטיפול אשר אותו קיבלה אצל הנתבעת.....224
105.	אי-האחידות מצד התובע בזיהוי התוקף בגינת הכלבים.....225
106.	התגבשו במקרה זה כל יסודות עוולת התקיפה בין אם על-ידי שימוש בכוח במתכוון נגד גופו של התובע, ובין אם על-ידי ניסיון או איום, על-ידי מעשה או על-ידי תנועה, להשתמש בכוח כאמור נגד גופו של התובע.....226
107.	התובע טען כי הותקף על-ידי הנתבע שניסה להוציא את צינור המתקן מידיו ולבסוף הצליח; בעוד הנתבע טען לתקיפה הודית.....227
108.	מתקיימים יסודות עוולת התקיפה, שימוש בכוח, במתכוון, נגד גופו של אדם, ללא הסכמה.....228
109.	עולה באופן ברור שהנתבע אכן תקף את התובע באמצעות סכין יפנית וגרם לו חתך בחזה.....229
110.	לא נמצא שמעשיהם של הנתבעים עולים לכדי תקיפה כמשמעה ונראה שלא בכדי לא עלה בידי ב"כ התובעת להפנות ולו לאסמכתא אחת התומכת בטענה לפיה מעשיהם של הנתבעים עולים לכדי תקיפה.....229
111.	הכוח שהפעיל-מכה לעבר פניו של התובע לא היה סביר מה גם שבמקום נכחו שוטרים שהיה אפשר להסתייע בהם לצורך סילוק התובע.....230
112.	האם היו אלה הנתבעים, או מי מהם, אשר תקפו את התובע.....231
113.	באשר לטענת התקיפה של המשיבה 1 וניסיון לבסס את העילה על סעיף 23 לפקודת הנזיקין, הרי המשיבה 1 לא הציגה תיאור עובדתי מספק לביסוס הטענה מצדה.....232
114.	לא הוכח קיומו של קשר סיבתי בין אופן הגילוי שניתן בפועל לבין בחירת האם בביצוע הפלה, מתקיימת עוולת תקיפה במקרה דנן.....232
115.	בשלב כזה או אחר של הקטטה, היינו השתמשו זה נגד זה בכוח, במתכוון, על-ידי הכאה, נגיעה, הזזה וכיוצא בזה, שלא בהסכמתם, כהגדרת עוולת התקיפה בסעיף 23 לפקודת הנזיקין.....233
116.	יש לפצות את התובעת על הנזק הלא ממוני שנגרם לה כתוצאה מאירוע תקיפה אחד, המהווה עוולת תקיפה לפי סעיף 23 לפקודת הנזיקין.....234
	פרק ד': בית-המשפט לענייני משפחה.....237